

Γουσταύος Ντυμπόδηκ

γιον, θὰ ἔμεις γοργότητα, μὲ τὴν δύοίαν θὰ ἐκέρδιξε πολὺ. «Η ὑπόθεσις ἀπλῆ». Ο Σαρτίδης, ἔνας νέος τοῦ κόσμου, εἶναι ἔρωτευμένος. Καὶ ἐνῷ φαίνεται νὰ εἴης ἔξυπνος; ὅμιλοτικός, ἐν τούτοις τὰ χάρη, γίνεται κοντός, διὰ εὐεργεῖαν ἀντιμέτωπος μὲ ἐκείνην ποῦ ἀγαπᾷ, φίλην τῆς ἀδελφῆς του, η δύοιά στεροχωρεῖται δι' αὐτήν τὴν ἀδεξιότητα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ σκέπτεται πῶς νὰ κατορθώῃ ὡστε ἐλευθέρως νὰ ἔξομιλογηθῇ τὸν ἔσωτά του πρὸς τὴν φίλην της. Εὔροσκει τὸν τρόπον: «Εἶναι Ἀλόχοος· τῆς δίδει τὸ νιόμινον της καὶ φένει» ο Σαρτίδης τὴν ἐκλαμψάνειν ὡς ἀδελφήν του καὶ τῆς ἐκματηρεύεται τὸν ἔσωτά του· εἰσέρχεται ἡ ἀδελφή, η δύοια ἀμέσως τοὺς ουμπλικούς διὰ τὰ δύοταν τὰς γεζέδας.

Ο κ. Λιδωρίδης (Σαρτίδης) ἔπαιξε μὲ μεγάλην φρουρικότητα, προσασφαδεῖς τελεώς εἰς τὸν φόλον, ως τὸν ἐγνατάσθη διηγησαρέν. «Η κ. Βασιλείδην (ἀδελφή) ἔπαιξε ἐπίσης πολὺ φυσικά, μὲ εὐχρέστειαν καὶ ὑπόμονιαν ἡν̄ θὰ ἔξήλευν καὶ δογματικήν ηθοποίος. Τὴν ἥδικει μόνον ἡ βραχὴν φωνήν της. «Η δ. Παπαζαχτῆ είχεν ώραιοτάτην ἐμφάνισην, ἔδειξε δὲ ἵκανα χαρίσματα, χαρακτηρίσιμα τὸν φόλον της. «Η σκηνοθεσία καλαίσθητος καὶ πλονού, χάρις εἰς τὴν προσωπικήν ἐπίβλεψην τοῦ πολύκηπτος Νικολάου.

Η φάσσα τοῦ κ. Τσοκόπουλον «Ο Βασιλεὺς τῆς ψέργας» ράστη, ἀλλ' ἀνεν πρωτοτυπίας. «Ερας ὅμιγενής θελόντες ἡ Αμερικής, πλούσιος, ζητεῖ νὰ νυμφευθῇ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν δρόν τὰ μὴ ἔχην πεθεράν. Ο Σοροκάδας ἀναταψίδην τὰ τὸν παρουσιάσθη εἰς τὴν σίγουρευσιν τοῦ κ. Περιεπέ, ἀλλ' ἡ μητέρα τῆς κόρης — ἡ μέλλουσσα πενθερά — ἔπειτε τὰ μὴ ἐμφανισθῆ, διότι ἐματαιούσιο ὁ εὐτυχής γάμος. Σορίζεται ὁ Σοροκάδας τὰ παρουσιάσσοντα τὴν μητέρα ὡς διδασκαλίσσοντα τῆς κόρης. Ο Αμερικάνος ἀποφασίζει ἀμέσως νὰ στενυχθῇ τὴν κόρην, ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχῃ πειθεράν, ἐνῷ δὲ γάλει τὸν ἀναβαλλόμενον διὰ τὴν ουρμοταξίαν τὸν πειθερῶν, ἐποπῆ η ὑπομονητικῶς παιζόντας δόλον διδασκαλίσσοντα μητέραν· ὁ Αμερικάνος ἐπειτιμῶν τὴν θνοίαν της, γὰ μὴ ἐμφανισθῆ ὡς πειθερά νομίζει διὰ διὰ τὴν καλὴ πειθερά, ὡς ἀδελχήη καὶ καλὴ μητέρα καὶ τὸ σινοικείον πραγματοποεῖται. Ο κ. Λάσοναρης (Σοροκάδας) ἔπαιξε μὲ πολὺ μπρό, σωστὸς σοροκάδας, διαρκῶς εἰς τοικυμαίδη κίνησιν· ἔσωσε τὸ ἔργον. «Η δεσποιν. Γαζῆ ἐδημιούργησε χαρακτηριστικὸν τύπον μελλονθῆς πειθερᾶς, μὲ κωμικωτάτας κινήσεις» η δεσποινής Χρυσούλη ήτις ἔπαιξε τὴν κόρην, εἶναι ἐν τάλαντον πρότινης τάξεως, ἔχει δύοις ἀνάγκην διαμορφώσεως. «Ἐάν οποιδάοι ηθοποιοῦσι, θὰ κατακήσῃ τὸ θέατρον. «Επαιξε χαριτωμένα, ἀπήγγειλε δὲ γοητευτικότατα ἐν Γαλλικόν πότημα μὲ θαυμαστάν προσφόρων καὶ τεγνήν. «Ο κ. Τσοκόπουλος, ὑποδύθεις τὸν διοιγενῆ, ἀδελχήη ἀγνοήσ.

— Η A. B. Y. ὁ πρόγκηρ Νικολαος γράφει ἥδη νέον, διπλακτον, ἔργον.

— Μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Σκοπείοις Σεβιτικοῦ θεάτρου, παρασταμένου τοῦ Σέρβου Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Ο Διευθυντής τοῦ θεάτρου ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικόν, ἐπαίχθη δὲ κατόπιν τὸ πατριωτικὸν δρᾶμα «Λονσιάν», τοῦ δύοισον ἡ ὑπόθεσης ὑπόκειται εἰς τὰ Σκόπεια. Η σκηνὴ τῆς στέψεως τοῦ Σέρβου βασιλέως εἰς τὸ ἀρχαία ἀνάκτορα τῶν Σκοπείων ἐπομάλεις φορεύιται ἐνθουσιασμῷ. «Ἄλλα μοίρα βάσκανος ἐφθόνως τὸ θέατρον μετὰ 20 ἡμέρας ἐπινοιάληθη.

— Εἰς τὸ θέατρον «Βα. λὲ» τῆς Ρώμης καὶ ἐν Τονιόντρα πατορούντος ἐπαίχθη διὰ ποστήρ φοράν ἡ νέα τραγῳδία τοῦ Δ. *Ανούντζιο «Ο Σίδηρος». Μετὰ τὴν ἀντιηρήν ἐπίθεσιν τῆς Γαλλικῆς κριτικῆς, ὁ Ιταλὸς αἰσθηματολόγος κατέρρηγεν εἰς τὸ Ιταλικὸν θέατρον. «Η νέα τραγῳδία πλέκεται περὶ τὴν ὑπορίαν μᾶς κόρης, διτὶ ὁ θάνατος τοῦ πατρός της ὑφελεῖται εἰς τὴν μητέρα της, ἡ δύοις πατόπιν συνενείχθη τὸν καλλίτεγον φίλον τοῦ συζύγου της. Τὸ πάντασμα τοῦ πρώτου ἀνδρὸς συνῆγ μὲ τὰ πρόσωπα τοῦ δρόματος. Τὸ αἷμα τοῦ πατρός ζητεῖ ἐκδίκησιν ἀπὸ τὴν κόρην, βλέπονταν ἐν διπλασίᾳ τὸν φίλον καὶ δεινεργον σύζυγον νὰ κάμην ἐνέσεις εἰς τὸν πατέρα της θωματηρόδοσον. «Ο σύζυγος ἐκμηστηρεύεται εἰς τὴν γυναῖκα του, διτὶ ὁντὸς ἐσπότωσε τὸν πρῶτον ἀνδρα της, διότι διτὶς ἐκεῖνος ἀνεκάλυψε τὸν ἔσω· αἱ τον πρὸς ἀνθήνη, ἡτο δὲ ἀσθενής, ἐξήτησεν ὡς κάριαν ἀπὸ αὐτὸν νὰ τοῦ δώσῃ θωματηρόδοσον φράμακον. Καὶ ὁ φίλος ὑπήκοοντος εἰς τὴν παραλίλησιν. «Η κόρη οκύβειται νὰ πάρῃ τὸ μαχαιρί — τὸ σίδηρον — νὰ οποτώπω τὸν φρέατα, ἀλλὰ η σύζυγος προλαβάδει τὴν κόρην ἐμπήξασα εἰς τὰ στήθη τοῦ διολιόροντος συζύγου τὴν μάζαιραν. Καὶ τὸ νέον αὐτὸν δρᾶμα τοῦ Δ. *Ανούντζιο ματλον ἀπέτινε.

— «Ἐν Πειραιῇ θὰ παγῆθη ὑπὸ ἔσωστερχῶν ἡ «Ι-ριγγένεια ἐν Ταύροις» τοῦ Γκαΐτε μὲ τὴν μονοτάχη τοῦ Γκούνκ· τὴν διεγήστεραν θὰ διευθύνῃ δ. κ. Σκλάρος.

— «Υπὸ τοῦ κ. Αγγ. Τανάροα ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ἀρραβωνιαστικὰ τοῦ Εὐζώνου», ἐγκάρη εἰδίνιλλον Ελληνικῆς ὑπόθεσεως, μὲ «Ελλην. ἀδοματα καὶ κορούς, γαλλικὲς τὴν παρακήσειν τῆς κ. Γκοντιάν Λεύκοβιτς, συζύγου τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς

Ζάν Ρολλάν.